

IBYEN

DE ONDE DUKKER

Freakshow
med Anna og
Lottes syge
slægtninge

Foto: Jacob Ehrbahn

www.tandoori-masala.dk

Vinter på indisk

POLITIKEN "altid friske råvarer" Jonna Dwinger **** B.T.

Speciel indisk menu (J2)

Snack: Pappadams med dips
Forret: Tandoori Chicken & nan brød
Hovedretter: Balti Chicken, Lamb Korma
Tilbehør: Ris, Nan brød, Raita
Dessert: Hjemmelavet indisk is, Kulfi

Kr. 179 pr. person
Minimum 2 personer. Normal pris 239 kr.

Luksus Speciel indisk menu (J8)

Snack: Velkomst drink, Pappadams med dips
Forret: King Prawn Tikka & nan brød
Hovedretter: Chicken Korma, Balti Lamb, Dum Allo
Tilbehør: Ris, Nan brød, Raita
Dessert: Hjemmelavet indisk is, Kulfi, Kaffe eller indisk te

Kr. 329 pr. person
Minimum 2 personer. Normal pris 369 kr.

Tandoori Masala

Eat Indisk Restaurant

Nørrebrogade 35 • 35 35 35 27 • Åbent 12-22
Halmtorvet 5 • 33 22 14 30 • Åbent 17-22
Skt. Pederstræde 35 • 33 15 38 21 • Åbent 17-22

Vanrøgt og voldtægt

Fra i morgen kan du på Husets Teater se fem grænseoverskridende dukker gå amok. De borer hinanden i hovedet med boremaskiner, slår deres børn med strygejern og lemlæster folk fra kommunen. De to teaterprovokatorer Jeppe Kristensen og Tue Biering giver publikum lov til at svælge i andres ulykke. For det elsker vi – ligesom når vi følger de mest makabre sager på netaviserne.

INTERVIEW

STINE BEHRENDTZEN

Manden med sømandskasketten tager en lang slurk af whiskyflasken og maser sin kone ned i strygebrættet, mens han knalder hende bagfra.

»Hold kæft«, brøler han til sønnen, der bliver ved med at kalde på 'mammi', indtil konen går over og klasker et strygejern i hovedet på drengen og klemmer hans buttede stofhånd ned i brødristeren.

Lidt efter er der hidsigt klaverspil.

»La la lala lala, vi er nazier indeni ... Vi skaber en verden, der er fri, fri for genetiske misfostre, socialister, skæve ben, franske bøsser og perkersvin«, skråler kvinden, inden scenen kulminerer i et blodbad, hvor hele familien lemlæster en ukulelespillende funktionær fra kommunen, der vil fjerne deres bistanthjælp.

De to teaterinstruktører Jeppe Kristensen og Tue Biering følger oprinnet fra stolerækkerne i Husets Teater. Den ene har en laptop på knæene, den anden en printet udgave af manuskriptet i hånden. Begge har et lille smil i mundvigen og ansigtet vendt mod den sort- og hvidterne-scene, hvor en citronmåne i plastikindpakning, tøjbamser og kanyler ligger spredt ud over gulvet.

Vi er midt i prøverne på 'Sex og vold', der bedst beskrives som krydsningen mellem en virkelig syret kabaret og 'Muppet Show' for seriøst voksne. De to instruktører har ladet sig inspirere af de skæbner, der gemmer sig bag netavisernes mest bloddryppende overskrifter om vold, svigt og overgreb, til at skabe forestillingen. Men selv om virkelighedens tragedier har inspireret, er vi meget langt fra socialrealisme her.

For hovedrollerne spilles af kæmpe-dukke: fem drønubehagelige karakterer fra samfundets og livets underste skuffe. Fem karakterer, der horer til højre og venstre, tæver de svage, saver benene af folk og får tarmene ud af hinanden.

Bare svælg løs

I halvanden time får publikum lov til at svælge i deres elendige liv. Grine ad de grimme, de mærkelige og de usympatiske - og deres stakkels liv.

Som nu den scene, hvor en af karaktererne får boret hul i hovedet med en boremaskine. Eller den, hvor de fem udskud undersøger, om tortur er sjovt at kigge

på, mens der kører høj, festlig dansemusik i baggrunden.

Forestillingens tilbud lyder ekstremt, men i virkeligheden er det ikke så anderledes end den underholdning, vi normalt labber i os, pointerer de to instruktører. Når vi læser avis, går i biffen eller tænder for tv'et.

»Vi elsker at høre om andre menneskers nedtur. Vi snakker om rockerne. Vi snakker om luderne. Vi snakker om narromanerne. Der er skrevet lange romaner om dem, og lige nu i teatermiljøet er der også mange stykker om vold og sex. Der er noget fascinerende ved død og lidelse og de store følelser; det er jo helt grundlæggende dramatisk interessant«, siger Tue Biering.

Amagermanden underholder

Stykket skildrer de fem dukkers forsøg på at opsætte deres egen teaterforestilling med sang, musik og masser af chokeffekter. Den ene af dukkerne er grænseløst voldelig, hele tiden to sekunder fra at tænde fuldstændig af. Den anden er 300 kilo tung teenagemor, der drømmer om at blive stjerne i en talentkonkurrence og styrtbade i rampelys. Og så er der en lidt mere sofistikeret stjernepsykopat, der fantasierer om at slå sig selv ihjel på scenen og derfor er frustreret over at være omgivet af sløve teaterknive og plastikpistoler.

»Det er på en eller anden måde en underbevidsthed, vi har lagt op på scenen. Alt det, som Freud fik øje på, vælter rundt i en stor kabaret. Der kommer incest dansende ind fra højre, så kommer der lidt lystvold ind fra venstre, og så synger de en sang sammen«, siger Jeppe Kristensen.

Og selv om de to instruktører ikke er meget for at erkende det, er det ikke ren underholdning det hele. 'Sex og vold' handler samtidig om den del af os selv og vores samfund, vi ikke vil kendes ved. Om taberne. Og måske er der ikke så langt mellem os selv og de mennesker, hvis historier vi junker os med på netavisernes nyhedssider.

»Hvis man skal være rigtig grov, ser vi dem lidt som dyr. Vi rynker på næsen over deres kulturløshed. For de minder os jo om, at vanrøgt, misbrug, vold og overgreb findes. Vi skubber alle de uhyggelige og farlige ting over i en bestemt socialgruppe, for så behøver vi ikke at tænke over det. Men snavset findes i os alle sam-

Tænk bare på de gamle græske tragedier eller vikingesagaerne om vold, voldtægt og lemlæstelse. Det har altid interesseret os Tue Biering

men og på alle niveauer af samfundet«, mener Jeppe Kristensen.

Det er en af grundene til, at historierne om Brønderslevfamilien, Mernsagen og Amagermanden ligger blandt de mest læste på nettet, påpeger han.

»Det er ikke en samfundsmæssig interesse, der driver alle disse klik. Det er underholdnings- eller pornoagtigt. Man vil gerne høre alle detaljerne«, siger Jeppe Kristensen.

Men hvorfor dukker?

De to instruktører har tidligere skabt debat med forestillinger som 'Friends', hvor skuespillerne var asylansøgere fra Sandholmlejren, og 'Pretty Woman A/S', som allerede inden premieren gav anledning

til en masse vrede læserbreve, fordi instruktørerne købte prostituerede til at spille hovedrollen.

Tue Biering og Jeppe Kristensen er ved at være lidt trætte af, at den debat, der kommer ud af deres forestillinger, kredser om, hvorvidt de udnytter de mennesker, der indgår i stykkerne. Det er en af grundene til, at karaktererne i 'Sex og vold' ikke er af kød og blod, siger Jeppe Kristensen.

»Med kæmpe dukkerne kan det næsten ikke blive mere fiktion. Og det gør, at vi til gengæld kan få dem til at sige alt det, vi aldrig kunne drømme om at bede en skuespiller om at sige. Det ville slet ikke være lige så interessant, hvis der stod en rigtig nazist på scenen og sang sin nazisang- og

i dukkehuset

LEDE DUKKER.

Under prøverne på 'Sex og og vold' har holdet bag oplevet, hvordan de store masker har gjort det nemmere at agere totalt grænseløst. De to herrer i midten er instruktørerne Tue Biering (tv.) og Jeppe Kristensen. Foto: Jacob Ehrbahn

i øvrigt kunne vi ikke save hans ben af samtidig«, siger han.

For det har en helt anden effekt, når de fremmedfjendske holdninger bliver hvæset ud af mundvigen på en figur med et kuglerundt hoved, der kunne være trådt ud af 'Fjernsyn for dig', mener Tue Biering.

»Der er noget befriende ved, at det er en dukke, der råber »Heil Hitler, ich bin nazi«, fordi vi normalt synes, at dukker er søde eller nuttede. Var det en skuespiller, der spillede nazist, ville jeg bare tage afstand – men når det er en dukke, bliver der tilføjet et lag i publikums opfattelse af budskabet. Man hører ordene på en anden måde, og dermed begynder man måske at mærke efter, om man ligefrem selv kunne have de holdninger. Eller forstå,

hvor sådanne holdninger kan komme fra«, siger han.

Dukkerne, som er skabt i samarbejde med scenograf og dukkemager Rebekka Arthy, har også i prøveforløbet haft kraftig effekt på skuespillerne, som fuldstændig har ændret personlighed, når de har lukket sig inde i de store papmachéhoveder.

»Skuespillerne fortæller, at de har følelsen af at forsvinde som mennesker. Og efter noget tid ser vi andre heller ikke skuespilleren mere, kun dukken. Det er, som om dukkens karakter tager over og skubber skuespilleren i baggrunden. Dermed bliver det en moralfri zone. Alle de fine fornemmelser, vi normalt styrer vores liv efter – i forhold til hvad man kan sige, og

hvad man helst bare skal tænke, eller ikke engang må tænke – bliver ryddet af vejen. Og så vælter det ud med smuds og snavs; det bliver simpelt hen mere grænseløst«, siger han.

Tanken med forestillingen er dog ikke at svinge pegefingern over, hvor forfærdelige vi mennesker kan være mod hinanden. De to instruktører er mere interesserede i at undersøge, hvorfor det samtidig er så smadderunderholdende, siger Tue Biering.

Græske blodhunde

»Jeg tror, man som publikum til vores forestilling en gang imellem vil sidde og tænke: Hvorfor grinede jeg lige ad det her? Man er fristet til at svare, at det hand-

ler om, at mennesker i vores tid hele tiden bliver udsat for alle mulige former for sex og vold i medierne. Men det passer jo ikke helt. Tænk bare på de gamle græske tragedier eller vikingesagaerne om vold, voldtægt og lemlæstelse. Det har altid interesseret os«.

I processen er de to instruktører da også blevet mere opmærksomme på deres egne sorte kinkelkroge. Som nu den dag, hvor Jeppe pludselig kom til at sidde og hygge sig med at skrive teksten til stykkets nazisang.

»Man skal ikke først gennem mange timers mærkelig terapi for at få de uhyggelige ting til at dukke op i én selv, det kommer faktisk ret frit flydende. Jeg oplevede, at det er skræmmende let at hægte sig på en psykopatisk logik. Når først man er blevet grebet af den, genererer den ligesom sig selv. Og når man giver efter og dropper alle tanker om moral, er det et ret kreativt og underholdende rum at opholde sig i«.

Alligevel er det nok meget sundt at øve sig i at tage stilling til de mennesker, man så nemt ser som underholdning eller historier i en avis, mener han.

»Noget af det grundlæggende ved at være et samfund er, at man har så meget at gøre med hinanden som muligt og så meget empati for hinanden som muligt«. Hvis den empati forsvinder, nærmer man sig et liv, hvor man bliver bange for at gå på gaden. En tilstand, hvor folk låser dørene, når de holder for rødt, og har en lille håndknippel liggende ved siden af håndbremsen, mener Jeppe Kristensen.

»Der skal ikke så meget til, før et samfund forvitrer. Så jo mere vi kan hjælpe til at lave de her møder mellem forskellige dele af vores verden, desto mere mening giver det mig at gå på arbejde«.

Så fra i morgen går det altså løs på Husets Teater. Sex, vold og virkelig ulykke som rendyrket underholdning og grænseløst dukketeater. Så publikum kan give sig hen til det mørke, de drages af, og, måske, stille spørgsmålet: Hvorfor er det her egentlig sjovt? Som Jeppe Kristensen siger:

»Det er koblingen mellem underholdning og andre menneskers lidelse, vi ønsker at massere og lirke op«.

ibyen@pol.dk

Sex og vold

Tid 21. jan.-18. feb., ma.-fr. kl. 20, lø. kl. 17.

Sted Husets Teater, Halmtorvet 9, Kbh. V.

Pris 120-190 kr.

Info www.teaterbillletter.dk eller telefon 33 25 13 76.

BIERING OG KRISTENSEN

Tue Biering (f. 1973) er uddannet sceneinstruktør fra Statens Teaterskole i 2000. Fra 2004 til 2007 var han leder af Turbinehallerne under Det Kongelige Teater.

Jeppe Kristensen (f. 1975) er dramaturg fra Aarhus Universitet. Fra 2006 til 2008 var han dramaturg på Det Kongelige Teater.

Sammen har de to bl.a. lavet forestillingerne 'Come on Bangladesh – Just Do It', 'Pretty Woman A/S', 'Dollars', 'Friends – The One with the Asylum Seekers and Some Rejected Ones' og 'Guldfeber'.